

ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

«Η ΟΔΟΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ ΕΙΝΑΙ ΩΣ ΤΟ ΛΑΜΠΡΟΝ ΦΩΣ
ΤΟ ΦΕΓΓΟΝ ΕΠΙ ΜΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΜΑΛΛΟΝ, ΕΩΣΟΥ
ΓΕΙΝΗ· ΤΕΛΕΙΑ ΗΜΕΡΑ». — *Παροιμ. δ'. 18.*

ΤΟΜΟΣ Β'

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΕΣΤΙΝ ΕΓΓΥΣ

"THE TIME IS AT HAND"—Greek

«Καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου καὶ ἀποστείλῃ
τόν . . . Ἰησοῦν Χριστόν, ὅν δει οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρῃ

ΧΡΟΝΩΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΑΝΤΩΝ,

ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος τῶν ἁγίων ὅπ' αἰῶνος αὐτοῦ προφη-
τῶν». Ὑμεῖς δὲ ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα
ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ».

Πράξ. γ' 19-21. Α' Θεσσαλ. ε' 4.

DAWN BIBLE STUDENTS ASSOCIATION

East Rutherford

New Jersey

ΤΩΙ ΒΑΣΙΛΕΙ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΩΝ
ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΙ ΤΩΝ ΚΥΡΙΕΥΟΝΤΩΝ

ΕΝ ΤΩΙ ΑΙΩΝΙΩΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΙ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΩΝ “ΑΓΙΩΝ,, ΤΟΥ,

ΤΩΝ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΣΙΑΝ ΑΠΕΚΔΕΧΟΜΕΝΩΝ,

ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ

“ΤΩΝ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΤΟΠΩ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ”,

“ΤΩΝ ΟΙΚΕΙΩΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ”,

ΚΑΙ ΤΗΣ

ΣΥΣΤΕΝΑΖΟΥΣΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ, ΤΗΣ ΣΥΝΩΔΙΝΟΥΣΗΣ,

ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΝ

ΤΩΝ ΥΙΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΑΠΕΚΔΕΧΟΜΕΝΗΣ,

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΡΓΟΝ ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ.

«Τοῦ φωτίσαι πάντας τῆς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ». «Ἐν ᾧ ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει, γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος Αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν Αὐτοῦ, ἣν προέθετο ἐν Αὐτῷ εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ».
Ἐφεσ. γ' 4, 5, 9 : α'. 8—10.

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΕΣΤΙΝ ΕΓΓΥΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ.

Ἡ πρώτη ἔκδοσις τοῦ Τόμου τούτου ἐδημοσιεύθη κατὰ τὸ 1886, μ.Χ. Ἐκτοτε μία ἔκδοσις κατόπιν τῆς ἄλλης ἐξεδόθησαν εἰς διαφόρους γλώσσας, ἕως οὗτου τώρα πλέον τοῦ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου ἀντιτύπων εὐρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ λαοῦ. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι προξενοῦσιν ἑκπληξιν, ὅταν ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν πόσον ὀλίγοι ἄνθρωποι σήμερον ἔχουσι πίστιν τινὰ εἰς τὴν Γραφήν ὡς τὴν Θεῖαν Ἀποκάλυψιν, καὶ πόσον ὀλίγοι ἐξ ἐκείνων οἵτινες πιστεύουσιν εἰς τὴν Γραφήν ἐκτιμῶσι τὴν προφητείαν καὶ τὴν χρονολογίαν — ἰδιαίτερος τὴν χρονολογίαν τῆς Γραφῆς, καὶ τὴν ἐν τῇ Γραφῇ ἱστορίαν τοῦ κόσμου.

Ὁ συγγραφεὺς καὶ οἱ ἐκδῶται ἔχουσιν ἰσχυράν αἰτίαν ὅπως χαίρῳσιν ἔνεκεν τῶν ἐξακολουθητικῶς ἐρχομένων ἀποδείξεων, ὅτι ὁ Τόμος οὗτος, ἀπέβη λίαν ἐπιβοηθητικός εἰς τὸν ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς λαὸν τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ Μελέτῃ τῆς Γραφῆς — ἐπειδὴ διερμηνεύει τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ ταξινομῶν τὰς ἐρμηνείας εἰς θέματα λίαν ἐπιβοηθητικά διὰ τὸν Σπουδαστὴν. Ἰδιαίτερος ἔχομεν λάβει πληροφορίας παρὰ πολλῶν, ὅτι ἠυλογήθησαν ἐκ τῆς μελέτης τοῦ τρόπου τῆς δευτέρας ἐλεύσεως — ἐκ τῆς ἐν τῷ παρόντι τόμῳ παρατιθεμένης Γραφικῆς ἀποδείξεως ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν οὐδέποτε θὰ ἔλθῃ πάλιν εἰς τὴν γῆν ταύτην ὡς ἄνθρωπος, διότι ἐξεπλήρωσε τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ ὡς ἀνθρώπινον ὄν, ὅταν διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἐγενεῖθαι θάνατον ὑπὲρ παντὸς ἀνθρώπου ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ. Τὰ χωρία ἅτινα προσάγονται εἰς τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώστου, ἀποδεικνύοντα ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν εἶναι ἤδη ἔνδοξος ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅτι ταχέως θέλει γείνη Βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ἀπέβησαν λίαν ἐπιβοηθητικά εἰς πολλοὺς ὡς μαρτυροῦσιν αἱ ἐπιστελαὶ αὐτῶν.

Δὲν ἀξιοῦμεν ὅτι ὁ Τόμος οὗτος εἶναι ἀλάνθαστος, οὔτε ὅτι ἔχει οἰανδήποτε ἀπ' εὐθείας παρὰ Θεοῦ ἔμπνευσιν ἐν τῇ διερμηνεύσει τοῦ Λόγου Αὐτοῦ. Ἀπ' ἐναντίας ἀξιοῦμεν ὅτι ἡ Γραφή εἶναι ἡ Θεῖα Ἀποκάλυψις. Προσεπαθήσαμεν ἐν τῷ Τόμῳ τούτῳ νὰ παραθέσωμεν τὰς Γραφικὰς μαρτυρίας καὶ νὰ ὑποβάλωμεν εἰσηγήσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν σημασίαν αὐτῶν.

Ἐπειδὴ ἐπραγματεύθημεν ζητήματα τόσον δύσκολα, ἅτινα ἄλλοι σπανίως τὰ ἥγγισαν, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ παράδοξον, εἰάν τινες τῶν εἰς τὸν Τόμον τοῦτον ὑποβληθεῖσων γνωμῶν δὲν ἐξεπληρώθησαν ἐπακριβῶς μέχρι γράμματος. Ἀλλ' ὁ συγγραφεὺς, οἱ ἐκδῶται καὶ αἱ χιλιάδες τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ Τόμου τούτου, δὲν αἰσχύνονται διὰ τὰς ἐν αὐτῷ ἐκτεθειμένας σκέψεις,

καὶ ἐγχειρίζουσιν αὐτόν ἀκόμη πρὸς πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους εἰς τὴν Μελέτην τῆς Γραφῆς — ὡς ὄντα πλήρη ἐνδιαφέροντος καὶ τὰ μαλιστα ἐπιβοηθητικόν εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου.

Ἡ χρονολογία τῶν Γραφῶν, ἥτις παρουσιάζεται ἐνταῦθα δεικνύει ὅτι αἱ ἕξ μεγάλαι χιλιετεῖς ἡμέραι αἵτινες ἤρχισαν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ, παρῆλθον, καὶ ὅτι ἡ μεγάλη Ἑβδόμη Ἡμέρα, τὰ Χίλια ἔτη τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, ἤρχισεν εἰς τὸ 1873. Τὰ γεγνότα τῶν 43 τούτων ἐτῶν ἅτινα ὁ Τόμος οὗτος ἀξιοῖ ὅτι εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς Χιλιετηρίδος, εὐρίσκομεν ἀκόμη ἐπιβεβαιοῦντα τελείως, τὰς προφητείας τῆς Γραφῆς ὡς αὗται ἐκτίθενται ἐνταῦθα. Κατὰ τὴν δ. ἀρχεῖαν τῶν 43 τούτων ἐτῶν, πᾶσαι σχεδὸν αἱ ἐφευρέσεις τῆς ἡμέρας ἡμῶν ἀνεκαλύφθησαν. Ἡ ραπτομηχανὴ μίᾳ τῶν πρώτων ἐφευρέσεων, ἤρξατο ἀφικνουμένη εἰς τὴν τελειοποίησιν αὐτῆς πρὸ 43 ἐτῶν. Ἐκτοτε ἀπεκτήσαμεν παντὸς εἴδους γεωργικῶν μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων, καὶ εὐκολίας εἰς τὰς ἐργασίας ἐν ταῖς ἐργοστασίαις, τοῖς καταστήμασι καὶ ταῖς οἰκίαις ἡμῶν, ἐν ἀφθονίᾳ καὶ ἐν εὐθυνότητι — διὰ τῶν ἀνθρωπίνων ἐφευρέσεων. Ταῦτα ἐλλαττοῦσι τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας, ἀφαιροῦντες «τὸν ἰδρῶτα τοῦ προσώπου» ὅστις ὡς ἡ Γραφὴ διακηρύττει εἶναι συνδεδεμένος μετὰ τῆς ἀρᾶς, ἀποτελῶν μέρος αὐτῆς.

Δυνάμεθα ἀσφαλῶς νὰ εἰπωμεν ὅτι κατὰ τὰ 43 ταῦτα ἔτη, ὁ κόσμος ἠῤῃξε τὸν πλοῦτον αὐτοῦ χιλιαπλασίως. Ὅταν δὲ ἐνθυμώμεθα ὅτι ὅπισθεν τῶν τεσσαράκοντα καὶ τριῶν ἐτῶν, κεῖται περίοδος, ἕξ χιλιάδων ἐτῶν, ἀνθρωπίνων προσπαθειῶν, φαίνεται θαῦμα ὅτι ὁ κόσμος κατώρθωσε νὰ ἐπιτελέσῃ χιλιάκις περισσότερα εἰς διάστημα 43 ἐτῶν, ἢ ὅσα ἐπετέλεσεν εἰς τὸ διάστημα τῶν προηγηθέντων ἑξακισχιλίων ἐτῶν. Βεβαίως τὸ τοιοῦτον ἐπιβεβαίωσι τὴν ἀξίωσιν τοῦ Τόμου τούτου, ὅτι ἔχομεν εἰσέλθῃ εἰς τὴν μεγάλην Ἑβδόμην Ἡμέραν, καὶ ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα τώρα βλέπομεν πέραν ἡμῶν, εἶναι ἀκτίνες μόνον τῶν πολὺ μεγαλητέρων εὐλογιῶν αἵτινες θὰ ἔλθωσιν ὅταν ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης μὲ ἱασιν ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ, καὶ θὰ διασκορπίσῃ τὰ σκότη τῆς ἀγνοίας καὶ δεισιδαιμονίας τοῦ κόσμου!

Ὁ Τόμος οὗτος ἐκθέτει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ ἐκήρυττεν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη, ὅτι οἱ καιροὶ τῶν ἐθνῶν χρονολογικῶς ἔληξαν κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1914 μ.Χ. Ἡ ἔκφρασις «Καιροὶ τῶν ἐθνῶν» ἐν τῇ Γραφικῇ χρήσει, σημαίνει τὰ ἔτη, ἢ τὴν χρονικὴν περίοδον, καθ' ἣν τὰ εἰδωλολατρικά ἔθνη τοῦ κόσμου, θὰ ἐπετρέπετο ὅπως κυριαρχήσωσιν, ἥτις ἤρξατο ἀμέσως μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς τυπακῆς Βασιλείας ἀπὸ τοῦ Φυ-

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ

σικοῦ Ἰσραήλ, καὶ πληροὶ τὸ κενόν, μεταξὺ τοῦ συμβάντος ἐκεῖνου καὶ τῆς ιδρύσεως τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τὸν Μεσσίαν —εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει». Ἰεζεκιήλ κα' 27.

Δὲν ἠδυνάμεθα βεβαίως νὰ γνωρίζωμεν, κατὰ τὸ 1889, ἐὰν ἡ χρονολογία τοῦ 1914, ἥτις τόσον εὐκρινῶς σημειοῦται ἐν ταῖς Γραφαῖς, ὡς τὸ τέλος τῆς ἀδείας τῆς ἐξασκήσεως ἐξουσίας ὑπὸ τῶν ἐθνῶν, τῆς ἀδείας των ὅπως κυβερνήσωσι τὸν κόσμον, θὰ ἐσήμαινεν ὅτι ἡ ἐξουσία αὕτη θὰ ἔπαυε τελείως ὑφισταμένη κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον, ἢ ἐὰν τῆς ἀδείας αὐτῶν ἐκπνεύσης τότε θὰ ἤρχιζεν ἡ ἔξωσις αὐτῶν. Τὸ τελευταῖον ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι εἶναι τὸ πρόγραμμα τοῦ Κυρίου καὶ ἐνωρὶς κατὰ τὸν Αὔγουστον τοῦ 1914, τὰ εἰδωλολατρικὰ ἔθνη, ἅτινα ἀφορᾷ ἡ ἐν λόγῳ προφητεία, ἤρξαντο τὸν παρόντα μέγαν πόλεμον, ὅστις κατὰ τὰς Γραφάς, θέλει ἐπιφέρει τὴν πλήρη ἀνατροπὴν πασῶν τῶν ἀνθρωπίνων κυβερνήσεων, ἀνοίγων τὴν ὁδόν, διὰ τὴν πλήρη ἰδρυσιν τῆς Βασιλείας τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν πέραν τοῦ καταπετάσματος, δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν τὰ πράγματα ἅτινα ἐκτελοῦνται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐνδόξου ἡμῶν Κυρίου καὶ τῶν ἐνδεδοξασμένων ἤδη μελῶν τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ. Πιστεύομεν ὅτι ὁ Κύριος θέτει τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ κόσμου τώρα, ὅπερ δὲν ἔπραξε κατὰ τοὺς παρελθόντας καιροὺς. Γνωρίζομεν ὅτι ὁ καιρὸς τῆς μεγάλης θλίψεως, ἥτις ἔχει ἀρχίσει, ἀνταποκρίνεται στενώτατα πρὸς τὴν Θεῖαν διακήρυξιν, τὴν ἀφορῶσαν τὸν χρόνον καὶ τὰς συνθήκας τῆς ιδρύσεως τῆς Βασιλείας τοῦ Μεσσίου. Αὐτὸς ὁ Κύριος πληροφορεῖ ἡμᾶς ὅτι, κατὰ τὸν χρόνον ὅποτε θὰ λάβῃ τὴν μεγάλην αὐτοῦ δύναμιν καὶ θὰ βασιλεύσῃ, τὰ ἔθνη θὰ ὀργισθῶσι καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ θὰ ἔλθῃ. Ὁλίγον μετὰ ταῦτα, θὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς τῆς κρίσεως τῶν νεκρῶν, καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἀμοιβῆς εἰς τοὺς δούλους τοῦ Κυρίου, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τέλος θὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς τῆς καταστροφῆς τῶν ἀδιορθῶτων, οἵτινες θὰ ἐξασκῶσιν ἐξαχρειωτικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς γῆς. — Ἀποκ. κα' 8.

Ἄνθρωποι καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον, ἐγνώριζον περὶ τῶν προσδοκιῶν τῶν Σπουδαστῶν τῆς Γραφῆς, ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ἔτος 1914 μ.Χ. καὶ ὅταν εἷς τοιοῦτος πόλεμος ὡς ὁ παρὼν ἐξερράγη, ὅταν οἱ ἄνεμοι τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ἤρχισαν νὰ φυσῶσι μετὰ τόσον μεγάλης ὀρμητικότητος καὶ καταστρεπτικότητος, χιλιάδες ἀνεμνήσθησαν ὅτι εἶχον ἀκούσῃ καὶ ἀναγνώσῃ περὶ τοῦ τέλους τοῦ καιροῦ τῶν ἐθνῶν. Χιλιάδες σήμερον ἐκτιμῶσι καὶ καταναῶσι τελείως τοὺς καιροὺς εἰς τοὺς ὁποίους νῦν ζῶμεν. Ἡ ἐπιρροή εἶναι λίαν ἐπιβοηθητικὴ καὶ ἐμπνέουσα. Ἡ κατανόησις τοῦ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ

ὅτι εὐρισκόμεθα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου, καὶ ὅτι πολὺ ταχέως πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ θὰ συναχθῶσι πρὸς αὐτόν, διὰ τῆς μεταλλαγῆς τῆς ἀναστάσεως, ἔσχεν ἐνισχυτικὴν καὶ ἐνθαρρυντικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν Σπουδαστῶν τῆς Γραφῆς, διαχωρίσασα αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου καὶ τῶν φόβων καὶ φιλοδοξιῶν αὐτοῦ, καὶ κινήσασα αὐτοὺς ὥστε νὰ στρέψωσι καὶ προσηλώσωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, ἐπὶ τοῦ Στεφάνου τῆς ζωῆς, ὃν ὁ Κύριος ἔχει πεφυλαγμένον διὰ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, ὑπερόχως.

Ὁ συγγραφεὺς ἀναγνωρίζει ὅτι εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο, παρουσιάζει τὴν σκέψιν ὅτι οἱ ἅγιοι τοῦ Κυρίου ἠδύναντο νὰ προσδοκῶσιν, ὅπως εὐρεθῶσιν μετ' αὐτοῦ ἐν δόξῃ κατὰ τὸ τέλος τοῦ καιροῦ τῶν ἐθνῶν. Τοῦτο ἦτο ἐν λάθος εἰς τὸ ὁποῖον ἠδύνατό τις φυσικῶς νὰ ὑποπέσῃ, ἀλλ' ὁ Κύριος διεκυβέρνησεν αὐτό, πρὸς ὄφελος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Ἡ σκέψις ὅτι ἡ Ἐκκλησία θὰ συνηθροίζετο ὅλη εἰς τὴν δόξαν πρὸ τοῦ ὀκτωβρίου τοῦ 1914 ἔσχε θεβαίως ἐνισχυτικὴν καὶ ἐνθαρρυντικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ χιλιάδων, οἵτινες πάντες δυνανταὶ ἔνεκεν τούτου νὰ αἰνῶσι τὸν Κύριον, καὶ διὰ τὰ λάθος ἀκόμη Πολλοὶ τῷ ὄντι δύνανται νὰ εἰπωσιν ὅτι εἶναι πλήρεις εὐγνωμοσύνης εἰς τὸν Κύριον, διότι ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ἐλπίδων τῆς Ἐκκλησίας, δὲν ἔλαβε χώραν, ὅταν ἀνεμένομεν· καὶ διότι ἡμεῖς, ὡς λαὸς τοῦ Κυρίου, ἔχομεν περισσοτέρας εὐκαιρίας ὅπως ἐπιτελέσωμεν ἀγιασμόν, καὶ ὅπως συμμετάσχωμεν μετὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ ἀγγέλματος αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν αὐτοῦ.

Τὸ λάθος ἡμῶν δὲν ἦτο προφανῶς σχετικῶς πρὸς τὸ τέλος τοῦ καιροῦ τῶν ἐθνῶν· ἀλλ' ἐξηγάγομεν λελανθασμένον συμπέρασμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐξήχθη ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου. Εἶδομεν εἰς τὰς Γραφάς, παράλληλά τινα, μεταξὺ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Αἰῶνος καὶ τοῦ Εὐαγγελικοῦ Αἰῶνος. Ἐπρεπε νὰ εἶχομεν ἐννοήσῃ ὅτι τὰ παράλληλα ταῦτα ἀφεώρων τὴν καταστροφὴν τῶν κατ' ὄνομα συστημάτων, εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, καὶ ὅτι δὲν δεικνύουσι τὸν χρόνον τῆς ἐνδοξάσεως τῆς Νέας Κτίσεως. Ἡ ἐξήγησις αὕτη θὰ ὑποβοηθήσῃ τὸν ἀναγνώστην, ὅταν θὰ μελετᾷ τὸν παρόντα Τόμον «Ο ΚΑΙΡΟΣ ΕΣΤΙΝ ΕΓΓΥΣ». Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι αἱ μεγάλαι εὐλογίαι τὰς ὁποίας πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ἀπηλαύσαμεν κατὰ τὸ παρελθόν, θέλουσιν ἐξακολουθήσει, ρέουσαι διὰ μέσου τοῦ παρόντος Τόμου καὶ εἰς χιλιάδας ἄλλων. Αὐταὶ εἶναι αἱ συνοδεύουσαι τὸν Τόμον τοῦτον προσευχαὶ τοῦ ἐκδότου.

ΚΑΡΟΛΟΥ Τ. ΡΩΣΣΕΛΑ

Βρουκλίνον Ν.Υ.

Ὁκτωβρίου 1. 1916.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Εἰδικοί Χρόνοι καὶ καιροὶ Θεοῦ ὠρισμένοι.

Οἱ Χρόνοι καὶ καιροὶ οἱ παρὰ Θεοῦ ὠρισμένοι.—Διὰ τί δὲν ἐκτίθενται μάλ-
λον σαφῶς.—'Αποκαλύπτονται ἐν ὠρισμένοις καιροῖς.—'Η διακαὴς
ἐπιθυμία τοῦ νὰ γνωρίζῃ τις χρόνους καὶ καιροὺς ἀξιούσστατος.—
Σφάλματα τῶν Adventists (Χριστιανῶν προσδοκῶντων τὴν ἔλευσιν
τοῦ Χριστοῦ).—Τὸ πραγματικὸν ἀντικείμενον τῶν περὶ καιρῶν προ-
φητειῶν.—'Η ἐνεστῶσα ἡμῶν θέσις.—Τὸ ἀντικείμενον τῶν ἐπομέ-
νων κεφαλαίων. Σελ. 11

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

'Η Χρονολογία τῶν Γραφῶν.

Χρησιμοῦντες τῆς Χρονολογίας πρὸς κατανόησιν τῶν προφητειῶν.—'Απα-
ραίτητοι χρονολογίαι παρεχόμεναι ἐν ταῖς Γραφαῖς.—'Απὸ τῆς δη-
μιουργίας τοῦ 'Αδάμ μέχρι τοῦ 1873 Μ. Χ. συμπληροῦνται 6,000
ἔτη.—Πίναξ τῶν μεγάλων περιόδων τῆς Γραφικῆς Χρονολογίας.—
Λεπτομερὴς ἐξέτασις αὐτῶν.—'Απὸ τῆς δημιουργίας μέχρι τῆς ἀπο-
ξηράνσεως τῶν ἰδμάτων τοῦ κατακλυσμοῦ.—Μέχρι τῆς πρὸς τὸν 'Α-
βραάμ ἐπαγγελίας.—Μέχρι τῆς παραδόσεως τοῦ νόμου.—Μέχρι τῆς
διαίρεσεως τῆς Χαναὰν μεταξὺ τῶν φυλῶν.—'Η περίοδος τῶν Κρι-
τῶν.—'Η περίοδος τῶν Βασιλέων.—'Η περίοδος τῆς ἐρημώσεως.—
Μέχρι Μ. Χ. 1873.—Ποῦ ἡ χρονολογία αὕτη διαφέρει τῆς: χρονο-
λογίας τοῦ Ἐπισκόπου Usher, τῆς σημειουμένης εἰς τὰς Ἀγγλικὰς
ἐκδόσεις τῆς 'Αγ. Γραφῆς.—'Η ἀληθὴς χρονολογία τῆς Γεννήσεως
τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Σελ. 35

ΚΕΦΑΛΑΙΑΟΝ Γ

**'Η ἐκπληρωθὴς προφητικῶν καιρῶν κατὰ τὴν πρῶτην
ἐλευσίν τοῦ Χριστοῦ.—Δανλ. θ'. 23—27.**

Αἱ ἐβδομήκοντα ἐβδομάδες τῆς προφητείας τοῦ Δανιήλ.—Γεγονότα προ-
λεχθέντα ὡς μέλλοντα νὰ πληρωθῶσιν ἐντὸς τοῦ εἰρημένου καιροῦ.—
'Ο καιρὸς τῆς ἐλεύσεως τοῦ Μεσσοῦ ἐνδεικνύμενος, καὶ ἀρχὴ τις
προσδιοριζομένη ἐκ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ὁ καιρὸς οὗτος ἐνδείκνυται.
—Κλείς δι' ἄλλας χρονολογικὰς προφητείας.—'Ο Χρόνος τῆς σταυ-
ρώσεως τοῦ Μεσσοῦ ὑποδεικνύμενος.—'Η εἰδικὴ εὐνοία τοῦ Θεοῦ
πρὸς τὸν Ἰσραὴλ ὡς ἔθνος συντηθηθεῖσα ἐν δικαιοσύνῃ, ἀλλὰ συνε-
χισθεῖσα εἰς ἄτομα.—'Η χεῖρις τοῦ Ἁγίου τῶν Ἁγίων.—Θλίψις ἐκ-
χυνομένη ἐπὶ τῆς ἐρημώσεως (τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ ἔθνους). . Σελ. 70

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Οἱ καιροὶ τῶν ἐθνῶν.

Ποιοὶ εἶναι οἱ καιροὶ τῶν ἐθνῶν ; — Ἡ ἀρχὴ αὐτῶν, ἡ διάρκειά των· τὸ τέλος των, 1914 Μ. Χ. — Συναφῇ πρὸς αὐτοὺς γεγονότα. — Παρεπόμενα γεγονότα. — Καιροὶ ὑπὸ γραμματικὴν καὶ συμβολικὴν σημασίαν. Ἀξιοσημελιώτος τις τύπος. — Αἱ ἐνεστώσαι ἐνδείξεις. — Ἡ Βασιλεῖα τοῦ Θεοῦ ἀνατρέπουσα τὴν ἐθνικὴν κυριαρχίαν. — Συνεπῶς ὀργανομένη πρὶν ἢ δευτέρα λήξη. — Πρὸ τοῦ 1914 Μ. Χ. — Διατὶ αἱ Βασιλεῖαι τῶν ἐθνῶν ἀντιπολιτεύονται ταύτην. — Πῶς, καὶ διατὶ πάντες θέλουσιν ἀποδεχθῇ αὐτὴν ἐπὶ τέλους ἐν χαρᾷ. « Ἡ ἐπιθυμία πάντων τῶν ἐθνῶν θέλει ἐλθεῖ ». Σελ. 81

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ὁ τρόπος τῆς ἐλεύσεως καὶ ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν

Ὁ τρόπος τῆς δευτέρας ἐλεύσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς ἄλλα μέρη τοῦ Θείου σχεδίου. — Πῶς, καὶ πότε θὰ ἴδῃ Αὐτὸν ἡ Ἐκκλησία. — Πῶς, καὶ πότε ἡ δόξα τοῦ Κυρίου θέλει ἀποκαλυφθῇ οὕτως ὥστε πᾶσα σὰρξ ὁμοῦ θὰ ἴδῃ αὐτήν. — Ἐκθέσεις φαινομενικῶς διαμαχόμεναι καὶ ἀπαδεικνυόμεναι ὡς διατελοῦσαι ἐν πλήρει ἀρμονίᾳ. — "Ἐρχεται «ὡς κλέπτῃς», "Ἄνευ ἐξωτερικοῦ τινος σημείου : — Καὶ ἐν τούτοις, «ἐν κελεύσματι». — «Ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου» — Καὶ «ἐν ἡχῇ τῆς μεγάλης, ἢ ἐσχάτης σάλπιγγος». — «Θέλει ἀποκαλυφθῇ ἐν πυρὶ φλογὸς κάμνων ἐκδίκησιν», καὶ μ' ὅλα ταῦτα, «θέλει ἐλθεῖ οὕτω, καθ' ὃν τρόπον ἀνελήφθη» : — Ἀπόδειξις τῆς σπουδαιότητος τῶν προφητευομένων κατ' αὐτῶν, καὶ ἡ ἀρμονία τῶν ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ ἐνδείξεων πρὸς τὰ προλεχθέντα Σελ. 116

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Τὸ μέγα Ἰωβιλαῖον τῆς γῆς

«Οἱ καιροὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν πάντων» προλεχθέντες ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως. — Ἡ χρονολογία τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν εἶναι ἐνδεδειγμένη. — Δὲν δύνανται νὰ ἀρχίσωσι μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ Μεγάλου Ἀποκαταστάτου. — Ἀποδείξεις παρεχόμεναι ἐκ τοῦ νόμου. — Ἐπιβεβαιωτικαὶ αὐτῶν μαρτυρίαι ἐκ τῶν Προφητῶν. — Λογικὰ ἐξαγόμενα ἀρνούμενα ἐκ τούτων, ἐκάστου ἰδιαιτέρως καὶ ὅλων ὁμοῦ ἐξεταζομένων. — Ἡ πρὸς ταῦτα ἀρμονία τῶν ἐνδείξεων τοῦ παρόντος. . . . Σελ. 197

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ',

Δι' παράλληλοις οἰκονομίαις

Ὁ Ἰουδαϊκὸς αἰὼν τύπος τοῦ Εὐαγγελικοῦ αἰῶνος. — Ἀξιοσημελιώτος ἀνιστοιχία μεταξὺ τῶν δύο οἰκονομιῶν. — Ἐν τούτοις αὐταί εἰσιν ὅλως διακεκριμέναι ἀπ' ἀλλήλων. — Ὑπεροχὴ τῆς Χριστιανικῆς οἰκονομίας, τοῦ ἀνιτύπου. — Ὁ κατὰ σάρκα Ἰσραὴλ ἀντιπαραβαλλόμενος πρὸς τὸν πνευματικὸν Ἰσραὴλ. — Αἱ μᾶλλον ἀξιοσημελιώτοι παραλληλισταὶ ἐξεταζόμεναι. — Χρονολογικαὶ παραλληλισταὶ εἰδικώτερον ἐξεταζό-

μεναι. — Ἡ περίοδος τῆς πρὸς τὸν κατὰ σάρκα Ἰσραὴλ εὐνοίας. — Χρόνος τῆς ἀποκοπῆς αὐτῶν ἀπὸ τῆς τοιαύτης εὐνοίας. — Ἡ περίοδος τῆς δυσμενείας ἀποδεικνυμένη ἐκ τῶν προφητειῶν ὡς οὕσα ἰση πρὸς τὴν περίοδον τῆς εὐνοίας. — Ἀποστολικὴ μαρτυρία ἐπὶ τοῦ ὅτι ἡ περίοδος τῆς πρὸς τὸν Ἰσραὴλ δυσμενείας εἶναι ἡ περίοδος διὰ τὴν ἄνω κλήσιν τοῦ πνευματικοῦ Ἰσραὴλ. — Ἡ διάρκεια τοῦ Εὐαγγελικοῦ αἵωνος ἀποδεικνυμένη ἐντεῦθεν ἐμμέσως, πλὴν εὐκρινῶς. — Ἡ συμφωνία τῆς Γραφικῆς χρονολογίας, τῆς ἐκ τοῦ τύπου τοῦ Ἰωβιλαίου μαρτυρίας, τῶν καιρῶν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἄλλων προφητειῶν μετὰ τῶν μαθημάτων τῶν ἀρρυομένων ἐκ τῶν παραλληλιῶν τούτων εἶναι ἀναγίγνωστος, πειστικὴ καὶ ἱκανοποιούσα Σελ. 230

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Ὁ Ἡλίας ἔρχεται πρῶτον.

Ὅποیان θέσιν κατέχει ἡ σπουδαία αὕτη προφητεία ἐν σχέσει πρὸς τὴν δευτέραν παρουσίαν. — Μερικὴ καὶ τυπικὴ ἐκπλήρωσις ταύτης εἰς Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν. — Ἡ πραγματικὴ αὐτῆς ἐκπλήρωσις. — Τὸ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου ὄραμα. — Ἀξιοσημελῶτοι ἀντιστοιχίαι μεταξὺ Ἑλλίου τοῦ τύπου καὶ Ἑλλίου τοῦ ἀντιτύπου. — Ὁ καιρὸς ἐστὶν ἐγγύς. — Ἡ ἐπισκόπησις. — Ὁ διάδοχος τοῦ Ἑλλίου, ὁ Ἑλισσαιέ. Σελ. 284

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Ὁ Ἄνθρωπος τῆς Ἀνομίας. — Ὁ Ἀντίχριστος.

Ὁ Ἀντίχριστος δέον νὰ ἀναπτυχθῇ, ἀποκαλυφθῇ καὶ παταχθῇ πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ Κυρίου. — Ἀντίθειός τις θεωρεῖα τοῦ παρόντος ζητήματος ἐξεταζομένη. — Προφητικὴ ὑποτύπωσις. — Ἡ γένεσις τοῦ Ἀντιχρίστου. — Ἡ ταχεῖα αὐτοῦ ἀνάπτυξις. — Ἡ ἱστορικὴ αὐτοῦ εἰκὼν ἐν συμφωνίᾳ πρὸς τὴν ἐν ταῖς Γραφαῖς περιγραφὴν αὐτοῦ. — Ἡ Βασιλεία αὐτοῦ εἶναι κατ' ἀπομίμησιν τοιαύτη. — Ἡ κεφαλὴ καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ἀξιοσημελῶτα. — Οἱ μεγάλοι, πομπώδεις καὶ βλάσφημοι αὐτοῦ λόγοι. — Αἱ βλάσφημοι αὐτοῦ διδασκαλῖαι. — Ὁ παρ' αὐτοῦ διωγμὸς καὶ ἐξουθένωσις τῶν ἁγίων τοῦ Ὑψίστου. — Ἡ βασιλεία τῆς αὐτοῦ Χιλιετηρίδος. — Ὁ ἀντίχριστος πατασόμενος μὲ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος. — Ὁ τελικὸς αὐτοῦ ἄγων καὶ τὸ τέλος αὐτοῦ. Σελ. 306

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ὁ καιρὸς ἐστὶν ἐγγύς.

Οὐδὲν τὸ μεσολαβοῦν. — Τὸ ἔργον διὰ τὸ γεγονὸς τῆς ἰδρύσεως τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, ἤδη ἐν ἐνεργείᾳ. — Αἱ μαρτυρίαι τῶν προφητειῶν συμπύκνουσιν. — Οἱ σοφοὶ τοῦ κόσμου διαβλέπουνσι πολλά. — Οἱ ἀγρυπνοῦντες ἐκ τῶν ἁγίων βλέπουνσι μᾶλλον εὐκρινῶς. — Εἶναι διὰ πάντας σπουδαῖον τὸ ἔχειν ἀνοικτοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὴν ὁρθὴν διεύθυνσιν. Σελ 413